

خبر

برنامه اصلاحی بانک مرکزی

درباره ۵ بانک ناتراز

معاون تنظیم‌گری و نظارت‌بانک مرکزی اعلام کرد: بانک مرکزی طی سه سال گذشته برنامه‌های مشخص و اساسی در مورد بانک‌های ناتراز اجرا کرده است. براین اساس، آمار بانک‌های ناتراز از ۱۴ بانک به ۵ بانک کاهش یافته است.

به گزارش تسنیم، فرشاد محمدپور تأکید کرد: اولویت بانک مرکزی اصلاح بانک ناتراز است. در مورد بانک سپه که قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین بانک از منظر شعب است و خدمات گسترده‌ای به عموم مردم کشور ارائه می‌دهد و بسیاری از صنایع نیز تسهیلات خود را از آن دریافت کرده‌اند برای بانک مرکزی بسیار مهم است و اصلاح آن بخوبی پیش می‌رود.

معاون تنظیم‌گری و نظارت بانک مرکزی تأکید کرد: با همراهی هیأت مدیره بانک سپه، وزارت اقتصاد و سازمان برنامه و بودجه، برنامه اصلاحی بانک سپه در دستور کار هیأت عالی بانک مرکزی است و ما معتقد هستیم با اجرای برنامه اصلاحی، این بانک بزرگ از ناترازی خارج خواهد شد.

وی در خصوص دیگر بانک‌های ناتراز گفت: سایر بانک‌ها نیز در مسیر اصلاح قرار دارند. بانک دی بعد از چندین سال افزایش اضافه برداشت، چندین ماه متوالی دارای اضافه برداشت صفر است. مطالبات معوق این بانک ۵ الی ۶ درصد کم شده است و با تمرکز بر درآمد‌های غیرمشاع و ادامه روند اصلاحی معتقدیم که بانک دی هم به زودی در چرخه بانک‌های تراز خواهد بود.

معاون تنظیم‌گری و نظارت بانک مرکزی افزود: برای بانک سرمایه نیز با همکاری وزارت آموزش و پرورش برنامه مفصل اصلاحی تدوین شده است. سهامداران متعهد به افزایش سرمایه هستند. امیدواریم با پیگیری‌های بانک مرکزی و با اقداماتی که در این بانک انجام می‌شود، این بانک نیز در زمره بانک‌های تراز قرار گیرد. محمدپور در خصوص روند اصلاح بانک ایران زمین نیز گفت: بانک ایران زمین به رازی خوبی که داده‌ها صادر کرده است و استفاده از ظرفیت‌های قانونی که ایجاد شده نیز امیدواریم جزو بانک‌های تراز قرار گیرد.

بنگاه

بانک صادرات با روش‌های نوین

تأمین مالی، گره تولید را باز می‌کند

مدیرعامل بانک صادرات ایران در جمع فعالان اقتصادی استان یزد تأکید کرد: بانک صادرات ایران با اجرای طرح‌های نوین در زمینه تأمین مالی زنجیره تولید و افزایش اختیارات مدیران استانی، در مسیر حمایت از تولید و اشتغال، نقش تسهیل‌گرانه خود را تقویت کرده است.

به گزارش روابط عمومی بانک صادرات ایران، محسن سبئی در جریان بازدید از برخی شعب بانک در استان‌های قم، منطقه کاشان و استان اصفهان و سفر جامع استانی به یزد، با حضور در اتاق بازرگانی استان یزد، به‌عنوان پارلمان بخش خصوصی، در نشستی با فعالان اقتصادی و در حضور معضومه آقاپور، مشاور رئیس جمهوری در امور همکاری‌های اقتصادی، با بررسی دغدغه‌های تولیدکنندگان و کارآفرینان، سیاست‌ها و راهبردهای بانک صادرات ایران را در زمینه حمایت از تولید تشریح کرد.

قدرتانی دولت از همراهی بانک صادرات ایران در شرایط بحرانی

معضومه آقاپور در این نشست، با قدرتانی از مدیرعامل، اعضای هیأت‌مدیره و کارکنان بانک صادرات ایران برای همکاری گسترده با دولت در دوران جنگ ۱۲ روزه و ماه‌های پس از آن، گفت: «از شبکه بانکی کشور، بویژه بانک‌هایی که در شرایط بحرانی کنار مردم و دولت ایستادند، تشکر می‌کنم. هماهنگی مدیران عامل بانک‌ها با دولت موجب شد تصمیمات مؤثری برای حمایت از تولید و اشتغال تسهیلات اتخاذ شود و کشور از بحران‌ها با کمترین تنش عبور کند.»

وی با اشاره به جوانگرایی در ترکیب مدیریتی بانک صادرات ایران افزود: «مدیرعامل این بانک از مدیران جوان و پرانرژی‌نظام بانکی است و هیأت‌مدیره بانک نیز هماهنگی بالایی با دولت دارد؛ امری که منافع آن به جامعه و مردم بازمی‌گردد.»

مشاور رئیس جمهوری همچنین با اشاره به ظرفیت‌های بالای استان یزد در حوزه انرژی‌های جوان و پرانرژی‌نظام بانکی است و هیأت‌مدیره بانک نیز هماهنگی بالایی با دولت دارد؛ امری که منافع آن به جامعه و مردم بازمی‌گردد.»

مشاور رئیس جمهوری همچنین با اشاره به ظرفیت‌های بالای استان یزد در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر، بویژه انرژی خورشیدی، خواستار حضور پررنگ‌تر بانک صادرات ایران در حمایت از طرح‌های احداث نیروگاه‌های خورشیدی در این استان شد.

افزایش سرمایه و اختیارات استانی برای حمایت از تولید

مدیرعامل بانک صادرات ایران در ادامه با اشاره به شرایط نظام بانکی کشور و الزامات بانک مرکزی در کنترل ترانزنامه‌ها گفت: «بانک صادرات ایران با افزایش سرمایه و رشد منابع به بیش از ۱۲۰۰

هزار میلیارد تومان، اکنون در جایگاه سوم شبکه بانکی کشور قرار دارد و نسبت به سال‌های گذشته در موقعیت مناسب‌تری برای حمایت از صنایع و

بنگاه‌های اقتصادی است.»

اقتصادی

گزارش

امیرحسین جعفری

گروه اقتصادی

انحلال بانک آینده و ادغام آن در بانک ملی به دلیل کسری سرمایه و زیان‌های انباشته، یکی از مهم‌ترین چالش‌های نظام بانکی ایران در ماه‌های اخیر بوده است. اکنون با تصمیم بردغام آن در بانک ملی، این پرسش اساسی مطرح است که آیا بانک ملی قادر خواهد بود گذر از این بحران را بدون ابتلای جدی به بحرانی جدید مدیریت کند؟ بررسی تجربیات گذشته و راهکارهای پیش‌رو نشان می‌دهد که کلید موفقیت در «تفکیک» و «شفافیت» نهفته است. بانک آینده که با بحران فزاینده عدم کفایت سرمایه و زیان‌دهی بالا مواجه بود، سرانجام منحل شد و فرایند ادغام آن در بانک ملی کلید خورد. با این حال، این پایان ماجرا نیست؛ چالش اصلی اکنون جلوگیری از سرایت بحران‌های بانک آینده به بدنه بزرگ‌ترین بانک کشور است. راهکارهای مشخصی برای مهار این بحران وجود دارد و نشانه‌هایی از اجرای آنها نیز دیده می‌شود.

تجربه، عامل نجات بانک ملی

انحلال بانک آینده و ادغام آن در بانک ملی، کار کوچکی نبود و نگرانی‌های بزرگی را به دنبال آورد. پس از آغاز این فرآیند، برخی کارشناسان هشدار دادند که زیان انباشته، دارایی‌های غیرنقدشونده (عمدتاً املاک) و تجربه ناموفق ادغام مؤسسات مشابه در گذشته (مانند بانک سپه)، می‌تواند بانک ملی را نیز با مشکل مواجه کند. اما همین تجربیات گذشته می‌تواند امروز به باری بانک ملی بیاید.

نگاه به روند ادغام مؤسسات مالی در بانک سپه و چالشی شدن شرایط این بانک، تجربه واضعی پیش روی بانک ملی است که می‌تواند از آن استفاده کند. ایجاد صندوق‌های منحصر به بانک آینده و شفاف کردن اموال و زیان‌های آن، گام اول است که پیش‌روی بانک ملی قرار دارد. هر

گزارش

سهیل‌یادگاری

گروه اقتصادی

کمبود منابع انرژی، سیاست‌های توسعه‌ای را به‌خصوص در کلان‌شهرها تحت تأثیر قرار داده است. غلامرضا کاظمیان، معاون معماری و شهرسازی وزیر راه و شهرسازی در گفت‌وگو با «ایران»، از تدوین برنامه «سیاست‌های توسعه و کنترل ساخت‌وساز تهران» خبر داد.

وی تأکید کرد که این برنامه در چهارچوب قوانین موجود و با اولویت توجه به چالش کمبود آب و منابع انرژی طراحی شده و قانون جدیدی در این زمینه تصویب نخواهد شد.

الحاقات طبق قوانین توسعه سکونتگاهی در چهارچوب قوانین

کاظمیان با اشاره به الزامات برنامه هفتم توسعه برای اضافه کردن دو دهم درصد به مساحت سرزمینی سکونتگاهی، خاطرنشان کرد: این الحاق تنها در شهرهای کوچک، میانی، مناطق مرزی و سواحل جنوبی و با رعایت سند آمایش سرزمین مجاز است. وی تأکید کرد: افزودن اراضی سکونتگاهی به معنای مجوز الحاق در هر نقطه‌ای نیست و اراضی کشاورزی، پهنه‌های خطر و حریم زیرساخت‌های حیاتی از این امر مستثنی هستند.

وی افزود: سیاست‌های کلی نظام در حوزه شهرسازی مباحث گوناگونی را دربر می‌گیرد؛ از افزایش ظرفیت و کنترل رشد کلان‌شهرها گرفته تا قانون ساماندهی، تمرکززدایی و امکان‌سنجی انتقال پایتخت (مضوب ۱۳۹۵). از سوی دیگر، احکام و قوانین مرتبط با الحاق اراضی یا سایر مباحث شهرسازی ممکن است در برخی موارد هم‌پوشانی یا حتی تعارض‌هایی با یکدیگر داشته باشند. در این میان، موضوع کمبود آب و منابع آبی در توسعه شهرها از چالش‌های اساسی به شمار می‌رود؛ هرچند مسأله‌ای جدید نیست. کمبود آب موضوعی نیست که امسال متوجه آن شده باشیم، بلکه سال‌هاست درباره مدیریت مصرف، منابع و حکمرانی آب هشدار داده می‌شود. فرونشست زمین نیز از محورهای مهم در قوانین

«ایران» روند گزیر بانک آینده و کاهش آسیب‌های آن را بررسی می‌کند

عبور «ملی» از زیان‌دهی

آنچه از «آینده» آمده را می‌توان به این

صندوق‌ها سپرد تا بانک ملی در گام اول بداند با چه وضعیتی مواجه است. عدم درک مشکل و شفاف نبودن اموال و زیان‌های بانک آینده، می‌تواند سوءاستفاده از باقی‌مانده‌های این

تفکیک اموال آینده از ملی

اموال بانک آینده در صورت شفافیت و مدیریت صحیح در ساختاری همراه با نظارت، می‌تواند در سازوکار محصور، در حاشیه بانک ملی باقی بماند. به این معنا که هرآنچه از بانک آینده به سمت بانک ملی می‌آید، در قالبی جدا از بانک ملی تعیین تکلیف شود و بانک ملی صرفاً کارگزار نظم دادن به باقی‌مانده‌های بانک آینده باشد. چنین سازوکاری از درگیر شدن بانک ملی با سرمایه‌های مبهم بانک آینده و ناترازی‌های شدید جلوگیری می‌کند.

فقدان تفکیک اموال آینده در بانک ملی می‌تواند منجر به از دست رفتن

مدیریت دارایی و انتشار بحران‌های آینده در بانک ملی شود. استفاده از صندوق ضمانت سپرده و ایجاد کمیته یکپارچه‌سازی اموال، بخش دیگری از اقداماتی است که بانک ملی در مقابله با بحران بانک آینده

پیش رو دارد.

چه کسی پاسخگو است؟

بانک ملی از یک طرف با سهامداران و از یک سو با دارایی‌هایی مواجه است که عمده آنها در بخش مستغلات و متحمل شده است. بازمانده‌هایی که به راحتی نمی‌توانند پاسخگوی بحران بانک آینده باشند. در نتیجه چنین شرایطی کار را برای بانک ملی سخت‌تر می‌کند. بانک ملی به خوبی می‌داند که نقد کردن مستغلات و دارایی‌های بانک آینده با استفاده از آن به هر شکل برای عبور از بحران، کار دشواری است. با وجود این باید به سراغ سامان دادن به سپرده‌ها، تسهیلات و سهامدارانی رفت که حالا در گوشه‌ای نشسته و منتظرند بانک ملی مشکل را حل کند. بانک ملی تا اینجا کار قادر به حل نسبی مشکل بوده و هراس از انحلال بانک چندان در میان مخاطبین بانک و جامعه اقتصادی دیده نمی‌شود، اما کار تازه شروع شده است.

کارشناسان چه می‌گویند؟

سهراب دل‌انگیزان، استاد اقتصاد، در رابطه با جلوگیری از انتقال آسیب‌های بانک آینده به بانک ملی، به «ایران» می‌گوید: «ادغام

بانک آینده کار بسیار پیچیده‌ای است. با توجه به کمبودهای بانک آینده و خسارت‌هایی که هر سال دیده نشده است، هر سال برداشت از بانک مرکزی صورت گرفته و بانک مرکزی وظایف قانونی خود را به اجرا درنیاورده است. اگر همان اوایل که بانک آینده دچار اختلال و ناترازی بود، جلوی آن را گرفته بودند، این حجم از خسارت وارد نمی‌شد. با توجه به حجم بالای اضافه برداشت از بانک مرکزی، اخذ وام و بنگاهداری‌های معیوب و خرید اموال و دست‌به‌دست کردن اموال بین شرکت‌ها، نوع کار وخیم شده است. به‌صورت کلی وقتی برای بانک اتفاق اینچنینی می‌افتد، بانک را به دو قسمت تقسیم می‌کنند.»

او افزود: «قسمت اول قابل جبران است و قسمت دوم غیرقابل جبران. از طریق منابع موجود و اختیارات قضایی که وارد برنده می‌شوند، می‌توان اموال موجود را ردگیری کرد. در این بخش می‌توان چالش‌ها را جبران کرد. بخش دیگر غیرقابل جبران است از طریق سهامداران و کسانی که فعالیت غیرقانونی در این بانک داشته‌اند، با دریافت جریمه، جلوی بازگشت خسارت به بانک ملی گرفته می‌شود. بخشی از ناترازی بانک آینده که غیرقابل جبران است باید

فعلاً کنار گذاشته شود و با بخش‌های قابل دسترسی آن کار کنیم.»

وی در ادامه در رابطه با راهکارهای جلوگیری از انتقال زیان به بانک ملی گفت: «اگر بگذاریم به‌صورت معمول، بانک ملی صاحب بدهی‌های بانک آینده شود، صورت‌های مالی نامناسب آینده وارد ملی می‌شود. اگر بانک را براساس عناصری دسته‌بندی کنیم، صاحبان سرمایه را مشخص کنیم، وام‌گیرندگان را تعیین کنیم و به یک نقشه کلی برسیم، انتقال بخش سالم به بانک ملی صورت می‌گیرد و بانک ملی هم آسیب نمی‌بیند. اموال و مستغلاتی که در مالکیت بانک آینده است، اصل زیان‌های آن را پوشش نمی‌دهد، اما بخشی از زیان‌های آن می‌توان برای تأمین مالی استفاده کرد.»

امیرمحمد گلوئی، پژوهشگر اقتصاد پولی، در ادامه در رابطه با راهکار ادغام بانک آینده در بانک ملی و کاهش انتقال بحران‌های بانک آینده به «ایران» گفت: «باید ادغام افقی در بانک‌هایی مانند سپه را با بانک آینده جدا کرد. هجوم سپرده‌گذاران با توجه به اینکه بانک ملی اعتبار و کفایت لازم را دارد، اطمینان خاطر ایجاد شد و بحران اول حل شد. مسأله دوم چالش

اموال بانک

آینده در

صورت

شفافیت

و مدیریت

صحیح در

ساختاری

همراه با

نظارت،

می‌تواند در

سازوکاری

محصور، در

حاشیه بانک

ملی باقی

بماند. به

این معنا که

هر آنچه از

بانک آینده به

سمت بانک

ملی می‌آید،

در قالبی

جدا از بانک

ملی تعیین

تکلیف شود

و بانک ملی

صرفاً کارگزار

نظم دادن به

باقی مانده‌های

بانک آینده

باشد

نقدشوندگی دارایی‌های بانک آینده است. در مرحله اول، قوانین جدید بانکداری اجازه می‌دهد که از دارایی سهامداران عمده، ضرر را جبران کنند. دارایی‌های بانک آینده «ایران مال» است که نقدشوندگی آن دشوار است. سپرده‌های مرتبط با اشخاص مرتبط و وام‌های افراد مرتبط هم باید بلوکه شود. اشخاص ذی‌نفع در بانک نباید اجازه برداشت سپرده را داشته باشند.»

وی در رابطه با جلوگیری از تداوم مسیر بانک آینده در باقیمانده سپرده‌های آن گفت: «تمدید سپرده‌های بانک آینده باید اصلاح شود. این بانک سپرده بیش از ۲۳ درصد را پذیرفته که باید در تمدیدشان تغییری صورت گیرد. در آن نقطه احتمالاً بانک ملی به مسأله کسری نقدینگی مواجه می‌شود. اگر بخشی از دارایی‌های بانک آینده نقد نشود، ممکن است این کسری خود را بیشتر نشان دهد. هزینه بحران بانک آینده باید از سوی سهامداران پرداخت شود.»

او افزود: «در چند سال اخیر تا حدود زیادی از انتشار تسهیلات مجدد این بانک و خلق پول آن، با کنترل مقراری متوقف شده بود. در سه سال اخیر بانک آینده آماده انحلال و فرآیند گزیر می‌شد. به نظر من بخشی از هزینه‌های این بحران در ماه‌های آینده به سیستم بانکی منتقل خواهد شد.»

ادغام بانک آینده در بانک ملی، یک عملیات پرخطر اما مدیریت‌پذیر است. موفقیت در این آزمون سخت، منوط به رعایت چند اصل کلیدی است: شفافیت کامل در شناسایی دارایی‌ها و بدهی‌ها، تفکیک مطلق بدنه مشکل‌دار بانک آینده از بانک ملی و اخذ جریمه از سهامداران و مدیران مقصر. اگر بانک ملی و نهادهای ناظر با عزمی راسخ بر اجرای این اصول پایبند باشند، می‌توان از تبدیل شدن این ادغام به یک زنجیره ورشکستگی جلوگیری کرد. در غیر این صورت، طبق هشدار کارشناسان، بخشی از هزینه‌های این بحران دیر یا زود گریبان‌گیر کل سیستم بانکی کشور خواهد شد. آینده بانک ملی و ثبات مالی کشور به تصمیمات این برهه حساس گره خورده است.

معاون وزیر راه و شهرسازی از برنامه ایجاد ساخت و ساز بر اساس چالش کمبود آب خبر داد

«کنترل بارگذاری جمعیت و فعالیت» در استان‌های تهران و البرز

توسعه شهر تهران در حوضه‌های مختلف

۲۴ هزار هکتار به محدوده شهری افزوده شده است.

اجرای سیاست‌های جدید توسعه شهری

وی خاطرنشان کرد: به دلیل افزایش مشکلات ناشی از کمبود منابع انرژی، موضوع ساماندهی تهران در حال حاضر بیشتر مورد توجه قرار گرفته و در اولویت برنامه‌های دولت است. با این حال، این موضوع به معنای تدوین قانون جدید نیست. به گفته معاون معماری و شهرسازی، ساخت‌وساز و اجرای قانون نهضت ملی مسکن در مجموعه شهری تهران، طبق ضوابط و مقررات در حال اجراست. برای افزایش ظرفیت سکونت و الحاق اراضی در کلان‌شهرها، محدودیت قانونی وجود دارد و در نتیجه در این شهرها الحاق زمین صورت نخواهد گرفت. با این حال، در شهرهای اطراف تهران، شهرهای کوچک‌تر و استان‌های مرزی، فرصت بیشتری برای ساخت‌وساز فراهم است و سیاست تبعیض مثبت به نفع مناطق محروم پیگیری می‌شود. سیاست کلی دولت نیز بر توزیع متوازن جمعیت در مناطق مختلف کشور متمرکز است. وی گفت: طرح جامع شهر تهران به‌طور جدی پیگیر تدوین سیاست‌ها

مصوب سال ۱۳۸۶ است و ۲۰ سال اعتبار دارد؛ یعنی تا سال ۱۴۰۶ اعتبار خود را حفظ می‌کند. تا زمانی که طرح جامع معتبر است، طرح تفصیلی نیز معتبر خواهد بود. حتی اگر افق طرح جامع بیش از مدت زمان تعیین شده طول بکشد، طرح تفصیلی قبلی همچنان معتبر است، زیرا سال ۱۴۰۶ پایان افق طرح جامع شهر تهران محسوب می‌شود. نهاد برنامه‌ریزی شهر تهران مقدمات زیرساخت‌های تهران را در نظر دارد. در این نهاد، معاونت معماری و شهرسازی، شهرداری و شورای شهر عضو هستند و مقدمات تدوین طرح بازنگری در حال انجام است. اگر بپذیریم که سیاست‌های درازمدتی برای تهران وجود دارد، طرح جامع و تفصیلی باید از این سیاست‌ها تبعیت کند. بنابراین، قرار نیست در بازنگری طرح جامع اتفاق غیرمنتظره‌ای رخ دهد، زیرا قوانین و سیاست‌های بالادستی درخصوص ساماندهی تهران تغییر نکرده است و طرح جامع جدید نیز در همین چهارچوب تدوین خواهد شد.

معاون وزیر راه و شهرسازی با اشاره به سیاست‌های ساخت و ساز کلانشهرها و شهر تهران، گفت: رئیس جمهوری به‌طور جدی پیگیر تدوین سیاست‌ها

توسعه مکران در دستور کار

وی سیاست مهم دیگر دولت طبق قوانین بالا دستی را توسعه سواحل

هیچ‌گاه بحث

انجماد زمین

مطرح نبوده

و سیاستی به

نام «انجماد»

وجود ندارد.

عملاً نیز هیچ

انجمادی

اتفاق نیفتاده

است. بر

اساس

آخرین آمار،

از مهر ۱۴۰۰ تا

شهریور ۱۴۰۴

حدود ۷۳

هزار هکتار

به محدوده

شهری کشور

اضافه شده

است و اگر

محدوده‌های

روستایی را

هم در نظر

بگیریم،

حدود ۱۳۰

هزار هکتار

زمین در این

مدت تأمین

شده است